Rehitis corꝑm diſpõnib⁹ in gñali / reſtat in hac xxiij cella ↄ̇clarare de eoꝝ ſpãlib⁹ ſepulturis Jn quã cellã diſcipul⁹ introduct⁹ vidit ãti quoꝝ barbatoꝝ corꝑa vt paganoꝝ in cãpis iacentia inbuãta Jn 2º latere q̃dã xp̃ianoꝝ corꝑa locis incõſecratis dedita Jn 3º quedã xp̃ianoꝝ corꝑa a fidelib⁹ ⁊ timoratis graciose ⁊ honeſte tractabãt ⁊ ſepeliebãt in cimiterijs Jn iiijº latere ꝙ alia corꝑa in eccl'ijs ꝯuentib⁹ / collegijs ⁊ alijs ſpẽalib⁹ locis ſepelibãt ¶ Tũc ꝑceptor inquit diſcipulo ex hac pictura ſpãlis corꝑm ſepeliendi loc⁹ innuit Ex primo inquit errorem hẽs quorũdã antiquoꝝ phõꝝ vt dyogenis ⁊ ſocratis. ſepulturam vilipẽdentiũ. De ſocrate q̃dam legit ꝙ diſcipul' q̃rentib⁹ vbi ſepulture locũ ſue ꝑparturi eſſent: Rñdit corp⁹ meũ cãpis exponite Cui diſcipuli Forte beſtie te dilacerabũt. His ille. ꝓparet mihi ob hãc cãm bacul⁹. cui illi. Qualit̃ ſe mortu⁹ defẽdere põt: Cum inquit tãta poñ' ſit in vno q̃ꝙ in alio loco Hui⁹ ego acceptionẽ vel elcõez paucũ curo ¶ Primũ latus ¶ Hui⁹ erroris fuerunt multi gentiles Seneca. Si nihil ſentio / que iactura mihi ↄ̇ ſepultura erit: Tullius etiam refert idem in queſtionib⁹ tuſcis de ſocrate ⁊ anaxagora ¶ Sed ꝯtra hũc errorẽ ẽ oĩs ſcriptura tã moralium phõꝝ / q̃ꝙ ſcõꝝ Vñ dd ij. R. ijº Bñdixit viros jabes d. Bñdicti eſtis vos a dño q2 miãm feciſtis hãc ¶ Valerian⁹ maxi⁹ caº pº de ſomnijs dicit Symonides poeta ad litt⁹ applicãs / corp⁹ qd̓ ibi vidit inuſtũ ſepelirimãdauit / ꝓpẽ qd̓ ꝑiculũ mari euaſit. vt ſbi. Et t̃re. vt in tiº ↄ̇ miracul' ibid̓ Et ſubdit Quid hac felici⁹ locupleti⁹: quã nec mare nec t̃ra ſeuiẽs abſorbere valuit. jſte ſymonides ſcȝ cũ eſſet nauigaturus cum quibuſdam. caſu accidit ꝙ ſocij ſine eo a littore receſſerũt ⁊ in ꝓceſſu ſubmerſi ſunt ⁊ ſic maris ꝑiculũ euaſit Alia vice cũ eẽt in cõui. cũ quibuſdã. vocatus a quodã ad exeũdũ ⁊ ſibi loquẽdũ immediate domo illa ruente mortui ſũt ſocij eo euadẽte. ⁊ ſic maris ⁊ terre euaſit ꝑiculũ ¶ Jnſuꝑ valerius caplo de huãnitate liº vº. ꝯmẽdat ceſarẽ qui caput ſui hoſtis põpey ſibi ꝑ regẽ egipti deſtinatũ honorifice ſepeliri ⁊ cremari fecit Qd̓ licȝ paulo añ romanũ pene fuiſſȝ ad-

eptus culmen imperij iacuisset inhumatū / sȝ huānitas cesaris n̄ fuisset. Deniqȝ ꝯmēdat ibi valeri⁹ hanibalē / q̄ successiue tres rō nos. paulū. gracchū. ꝛ marcellū hostes ipsi⁹ honorifice sepeliuit huānitas enim hostilē sanguinē hostilib⁹ lacrimis miscet. Et si/ cut cōcedit ꝙ opam sepulture dare hōim est humanū ꝛ piū: ita denegare est crudele ꝛ impiū. nisi ecclā ordinauerit / vt de quib⁹ dam decedētib⁹ in notorio pccō. vt infra dicet̄. Sicut etiā adō quidā in detestationem scelerū eoꝝ puniti sūt priuatōe etiā se⸗ pulture. de quo dr̄ jhere. xxij. Sepultā azini sepeliet̄. Qꝛ al's sīi cā rōnabili negare sepulturā sit inhuānū: oñditur ps°. lviij. vbi iter cetera horribilia fcā ꝓsequē^m fideles dr̄ non erat qui sepeli ret Et valerius li. v°. de ingratis / rep̄hēdit athenīēses. qui mil⸗ chiadē in carcere mortuū sepelire nō pmiserūt / nisi cymo ei⁹ fili us carcerē ꝓ eo intraret. De quo cymo idē valeri⁹ ait / nec te cy/ mo silētio inuoluā qui pr̄i tuo sepulturā volūtarijs vincul'eme⸗ re nō dubitasti Nā ꝛ si maxi^m tibi postea ꝛ ciui ꝛ duci euadere / ꝯtigit. pl⁹ tñ laudis ꝛ huma^m fuit de sua ꝛ suoꝝ sepultura curam gerere. tñ carentia ei⁹ anime nō nocet Vñ poeta Lucan⁹ in sep tio celo tegit̄ qui non habet vrnam Et Crisos. vbicūqȝ sepelia mur. dñi est t̄ra ꝛ plenitudo ei⁹ ¶ Secūdū lat⁹ ¶ Circa vō secūdum lat⁹ sci^m ꝙ multis ꝓhibet̄ ecclāstica sepultura. Si° p°. omnib⁹ hereticis. etiā si p⁹ mortē appeat de heresi Silr̄ pagāis iudis ꝛ oīb⁹ infidelib⁹. ꝓhibet̄ etiā in cimiterio sepeliri oēs ex⸗ cōicati. etiā excōicat⁹ minori. Et intelligēdū scdm wilhel^m d ex cōicatis miōri. si notorie sic excōicati sūt Idē de excōicato etiā iniuste. vt nō² extra d resti. spo. lrās in glō circa finē. ꝛ in c°. sñia pastoris xj. q. 3 Prohibet̄ etiā q̄ in torneamētis moriūt̄. ꝛ ex/ poit host̄ etiā si q̄s ibi letale vuln⁹ accepit. licȝ p⁹ ea supuixerit. q̄ q̄uis peniteat ꝛ ei eucaristia n̄ neget̄ carebit tñ ecclāstica sepul tura. ex̄ de tornea. c°. p°. / qd tñ intelligit̄ de illo q̄ venit cā exer⸗ cēdi in torneamēto ꝛ nō de alijs. ꝛ intelligit̄ b^m wilhel^m tā de mi litib⁹ q̄ de armigeris eoꝝ. qui ibidem in armis se exercent Se cus de illis qui illuc vadunt causa curiositatis. vt ad videndūȝ vel quacūqȝ alia de causa. ¶ Preterea ꝓhibent̄ se occidentes ex desperatiōe vel iracundia. Sec⁹ si ex furoē vl'a cau. ꝓterea

interdicitur ſepultura gn̄alr̄. vt omnibꝰ ī tali loco/ciuitate: caſtro aut villa Aut ꝑticularit̄/qn̄ pauce vnꝰ ve de multis interdicuntur. Quia interdicere nihil aliud eſt dicere ꝙ̄ ꝓhibere homines ibi habitātes a certis ſacris ibi acceptandis. ⁊ a ſepultura ꝙ clerici ibi publice celebrare ⁊ ſacramenta ꝯferre ꝓhibent̄. Sic interdictio eſt quedam eccleſiaſtica cenſura. qua quis ꝓhibetur a ꝑticipatione quorūdam ſacramentoꝝ. ⁊ diuinoꝝ. ⁊ ſepultura ¶ Preterea manifeſti vſurarij. preterea blaſphemus quādo maledicus recuſat agere ſtatutam ſibi penitētiam Preterea monachus ꝓprium habēs. Et generalr̄ nullus notorius de mortali pccō ſepeliendꝰ eſt. xiijª q. ijª quibus. ⁊ c. nō exiſtimemus. ⁊ c. obeuntibꝰ Et hec locum habet ſi tales non ſunt eccleſie recōſiliati. Nam ſi recōciliati eſſent. vel certa pn̄ie ſigna apparent ſepeliendi ſunt. ſed heredes tenent̄ ſatiſfacere ꝓ eis. niſi fuerit raptor. vel occiſus in torneamēto. vel etiam excōicatus. quia in excōicatione mortuus non debet eccl'aſtica ſepultura ſepeliri/ante ꝙ̄ fuerit abſolutus. licet ſigna pn̄ie in eo apparuerit ¶ Preterea non eſt ſepeliendꝰ qui ſaltem ſemel in anno nō cōfitetur. niſi in articulo mortis exn̄s ſigna ꝯtritionis oñderit Ad quod ꝓbandū vnꝰ ſufficit teſtis in hoc caſu Si ſupradci ſepulti fuerint ⁊ eoꝝ corpa diſcerni pn̄t exhumandi ſunt. ⁊ eccl'a ſeu cimiterium eſſꝫ recōſiliandū. Occulti tamen pccōres ſepeliendi ſunt. niſi eſſet forte aliquis excōicatus. vel hereticꝰ/quia cui nō communicamꝰ viuo. nec mortuo cōicare debemus ¶ Suſpenſi ⁊ h mōj ſunt ſepeliendi. dum tamē penituerint. verum tn̄ ad deponenduꝫ eos de patibul' requiritur licentia iudicis ſecularis. ne iuſticia contemni videatur. Utrū vero mulier pregnans debeat ſepeliri defūcta: Rn̄deo ſi eſſet certum ꝙ ꝑtus mortuꝰ ſit tūc mulier cum ꝑtu ſepeliet̄ Si vero certum eſt ꝙ viuit/vel dubitat̄ de hoc: tunc mulier debꝫ ſcindi prius. et ſi ꝑtꝰ viuus ſit debet baptizari. ſi mortuus extra cimiterium ſepeliri Utrum ſepultura impij fcā in loco ſacro impio noceat: Rn̄det̄ ꝙ nō nocet. niſi in quantū hanc ſepulturam ſibi indignā ꝓpter humanā glām ꝓcurauit De hoc ponit gregorius quarto dyalog. plura exempla. quoꝝ vnū eſt tale. Nam quedam monial' carne con-

tinens/ſed ſtultiloquio plena: in eccl'a ſepulta eſt. quam nocte vi
dit cuſtos ante altare duci. ⁊ ibi diuidi. ac vnam ptem cremari.
Mane autem narrans alijs eccleſie cuſtos exemplum mar-
mor ſigna aduſtionis oñdit. ¶ Secūdo valētin⁹ medyolanēſis
eccleſie defenſor vitam lubrice finiens/⁊ ſubitanee: in eccl'a bea-
ti ſyri martiris eſt ſepultus. Eadem igitur nocte ad vocē tracti
hōis ⁊ trahentium/cuſtodes accurrentes viderunt duos teter
rimos ſpūs/valentini pedes ligatos: ipſum grauit̄ clamantē de
eccleſia ⁊ ſepulchro ꝓprio in aliud extra eccleſiam trahi. Mane
autem reppererunt valentinū non in ecclā. ſʒ extra ligatis pedib⁹
ꝓiectum in alienum ſepulchrū ¶ Tercio valerian⁹ pricius ab e-
iuſdem ciuitatis epo p̄cio in eccleſia beati fauſtini martiris (nō
obſtante ꝙ in ſenio lubrice vixerat) ſepelit̄. Eadem igitur noc-
te ⁊ ſequenti cuſtodi eccleſie beatus fauſtin⁹ apparens dixit. va
de dic epo. vt fetētes has carnes eijciat. alias 3° die morief̄. Cū
q̄ʒ prima die ⁊ ſequenti viſionem timeret epo dicere. Epūs die
3° incolumis lectuʒ intrās. inopinate expirauit. Quo patʒ dicit
Gregorius ſacris locis non adiuuari poſt mortem ad euitandū
iudiciū. quib⁹ pccā dimiſſa non fuerunt ¶ Terciū latus.

¶ Ex tercio latere habet̄. ꝙ cum diligentia ⁊ honore tractāda
ſunt chriſtianoꝝ corpa ⁊ ſepelienda: qꝛ eſt actus miſcdie exteri-
or qui conuenit defectui proximoruʒ poſt mortem. Vñ Act.
viij°. de ſtephano lapidato dr̄. ꝙ ſepelierūt euʒ viri timorati. Et
q̄uis ſepultura mortui non ꝯferat ei quātum ad ſenſum/quē cor
pus poſt hanc vitam non habet. Et ideo domin⁹ Math. xxvi
non ponit hoc int̄ alia opa miſdie corpal'. qꝛ ſolum ea ibi ponit q̄
ſunt euident̄ neccitatis corpi. Pertinet tamen ad defūctum q̇d
de eius corpe agat̄ in quātum viuit in memorijs hominū/cuius
honor deteſtatur ſi careat ſepultura. ptinet etiam ad affcm̄ quē
adhuc viuens habebat de corpe ſuo. cui debet conformari affec
tus prioꝝ poſt mortem eius ¶ Sepeliunt̄ enim corpa mortuo
rum ad horrorem tollendū/⁊ feditatem opiendū. ⁊ futuram re
ſurrectionem aſtruendū. quia Paulus vocat mortuos dormi
entes. quia equale eſt diuine potentie ⁊ reſurrectionem ꝓcura-
re. ⁊ dormientes excitare. vel dormientes quodam reſpcū/ ad

futuram carnis euigilationem ¶ Ad hanc igit̄ ſepulturam nos incitat tā ſcriptura ſacra. Vñ eccl̄.v.a mortuo nō ꝓhibeas grāz ſcȝ ſepulture. vt exponit̄ xiij q.ij. in c°. eccl̄a°. Et canō dicit ꝙ ſepultura in vniuerſo orbe xp̄ianis ē cōcedenda. j.xiij.q.2ª. Qui diuina Item io. An in nouellis ꝙ mortui ſiue teſtati ſiue inteſtati ſepeliendi ſunt/etiā ſi ꝓhibuerūt. Cuȝ meritū ſepeliētis iīt omēs enim v̄tutes que nos ordināt ad ꝓximum: mīā eſt potior quo ad nos: ſicut ⁊ potioris v̄tutis ſciliȝ charitatis effcūs/ab ea enim ꝓcedit ¶ Nam ſupplere defectū alterius inquantū hmōi eſt ſupioris ⁊ melioris. ⁊ ideo ozee vj. ōra domino. Miām volo ⁊ non ſacrificium. Deuȝ enim nō colimꝰ ꝑ exteriora ſacrificia vel munera ꝓter ipſum: ſed ꝓpter nos/⁊ ꝓximos noſtros Nō enim deus indiget ſacrificijs noſtris/ſed vult ea ſibi offerri ꝓpt̄ nrām deuotionem excitādam/⁊ ꝓximoꝝ vtilitatem Et iō mīā qua ſubueniꝰ defectibꝰ ꝓximoꝝ/eſt ſacrificiū magꝭ deo acceptū vtpote ꝓpinquius vtilitati ꝓximoꝝ deſeruiens ¶ Cum naturalis inſtinctꝰ Sicut eniȝ in miſerijs quas frequent̄ patit̄ ꝗlibȝ vult ſubleuarī/ita ſubleuet alium. Sic petens ſepeliri ſepeliat alium. Cum enim ſimus omnes fratres/ex vno patre celeſti deo/⁊ matre eccleſia/⁊ terreno patre Adam/⁊ eua matre progeniti. debemꝰ alter alteri ſubuenire. Sicut videmꝰ in corꝑe humano: ſi vnū membꝝ patitur: cōpatiunt̄ omnia alia mēbra. Ut ait apl̄s ꝑme ad choꝝ.xij°. ¶ Cum creatura irrōnal̄. Nam arbores ⁊ herbe ſuis floribus ⁊ fructibꝰ ſe priuant. vt nr̄is indigētijs ſubueniant Mortua equa pullum eiꝰ alia ſuſcipit ad nutriēdum. Leo zozime ad faciendū foueam marie egypciace adiutoriū ꝑbuit. Inſuꝑ Anthonio in ſepultura pauli primi heremite ¶ Cū antiquoꝝ pm̄ exm̄/vt Abrahā ⁊ ioſeph. Thobias em̄ dimiſit prādium vt mortuos ſepeliret. thobye primo. Inucit ꝓpterea grām in ꝯſpcū regis ſalmanaſſer hic in p̄n̄ti Et iuxta āgli teſtimoᵐ grām dei. De his habet̄ exᵐ in vitiſprm̄ de abbate mucio/qui primo gentilis fuit/latronū maximus. ⁊ ſepulchroꝝ violator. atqȝ in omni flagicio opinatiſſimus. Hic nocte quadā dū ad domū cuiuſdam v̄ginis deo conſecrate expoliandi gratia ꝑrexiſſet. cūqȝ machinis quibuſdam plurimū noctis tempꝰ in tectis poſitus ſine vllo tranſegit effectu. Qui feſſus ſomno oppri

miſ̄.⁊ in eodem ſomno viſionē vidēs/et ex eadē ꝯuerſus baptiſ
mū̄ ſuſcepit.⁊ vitam emēdauit Qui ꝑgēs ad heremū̄ ⁊ ibi ꝯti-
nuo ꝑ vij.annos in omni abſtinē̄a degens plenitudinē grē̄ conſe
cutus eſt a d̄o:ita vt pene oēs ſcripturas meō̄rit̄ teneret Panē
vero tm̄ die dn̄ica ſumebat/⁊ hūc diuinit᷒ delatum. Nā cū ora-
ret ſurgens ab orōne inueniebat panem poſitū quē nemo hōim
detulerat.hūc cum grā̄ꝝ actione ſumpſit.⁊ ſufficiebat ei vſꝫ ad
alterā dn̄icam diem. Poſt multū v̄o tempis iterū regreſſus ex
deſerto exemplo abſtinētie ſue q̄̄ plurimos ad imitationē ſui in
uitauit Int̄ quos acceſſit ad eum adoleſcēs quidam cupiēs ei᷒
eſſe diſcipul᷒ Cui ille cum habitu monachoꝝ hoc eſt leuiciamē
⁊ cucullā ac melotē que eſt caprina pell' impoſuiſſet:docere eum
de ceteris monachoꝝ inſtitutionib᷒ cepit. Multa ſane cū ſollici
tudine curabat ſicubi xp̄ianoꝝ quis defuiſſet defūctus.vt ſepe
liret eum Quē cū vidiſſet adoleſcēs ille diſcipul᷒ ſuus ſumma
cuꝫ diligentia mortuis indumenta aptantē:dicit ad eum Pat̄
vellem vt ⁊ me mortuū ita indueres ac ſepelires. At ille.ita in-
quit faciā.⁊ tā copioſe te induā donec dicas ſufficit. Poſt non
multū t̄pis defūct᷒ eſt adoleſcēs/⁊ p̄dcū̄s ſermo cōplet̄ Cū eñ
pl'ima ei circūdediſſet indumēta.ayt ad eū corā ōib᷒ Suffici-
unt tibi hec ad ſepulturā filiole? An adhuc vis vt aliqd adda᷒?
Tunc defūctus vocē ꝯctis audiētibus emiſit.obuelata iā facie.
vultuqꝫ ꝯſtricto.⁊ dixit Sufficit pat̄ impleſti quod ꝓmiſeras
Obſtupuerūt ergo qui p̄n̄tes aderāt.⁊ ammirati ſunt valde ſu/
per tā mirabili facto eius At ille ſepulto adoleſcente ꝯtinuo ad
heremū redijt.ſummo ſtudio iactātiā declinās.¶

Quartum latus

¶ Ex quarto latere habetur quali
ter multum ꝓdeſt ſepeliri in loco ſacro Tum ꝓpter ꝓcinium
ſcōꝝ illoꝝ ad quoꝝ honorem fabricata eſt ecclā vel altaria. Tū
ꝓpter honorem ⁊ deuotionem eligentiū ibi ſepulturā ad eos.
Unde Auguſtin᷒.q̄ quiſqꝫ ad memorias martiꝝ ſepelit̄.hoc
tātū mihi videt̄ ꝓdeſſe defūcto.vt commēdans eū martyꝝ pa
trocinio. Affcūs ꝓ illo ſupplicatiōis augeat̄ xiij.q.ijª.ñ eſtime᷒
Piū enī eſt credere q̄ ſcūs patron᷒ eccl'e ſpeālem curam habet
de ꝯuenētib᷒ ad locum ſui ꝓ̄natus.ſicut princeps terre d̄ his

qui cõueniunt ad loca ſui dñij Sicut inuenit̃ de ſcõ Jacobo ⁊ multis alijs ſcis ſpeãliter iuuantib⁹ ſua loca viſitantes. Et qꝛ ñ modicũ neceſſarium eſt adiuto^m ſcõꝝ poten^m apud deum Job v°. ad aliquem ſcõꝝ ꝯuertere / cõſultius ſepeliunt̃ in locis ſacri ꝙ̃ alibi Tum ex pte orantiũ. qꝛ viui ad ecclãs vel loca ſacra cau ſa deuotionis ꝯfluentes ibi inſpiciẽdo carorum ſepulchra ſub di uinis. ad orõnes pro his fũdendas mouẽtur Jdeo enim monu menta dicũt̃. quaſi mouẽtia mentem. ſcꝫ ad ꝯſiderationem noſ tri ſtatus miſerie ⁊ animaꝝ ſubleuamen Et ꝙ̃uis etiam ꝓ om nib⁹ ibi et vbiqꝫ ſepultis orõ fundat̃. ⁊ etiam iuxta apl'i teſtimo nium j. ad thimot 2°. Jn omni loco leuãtes puras man⁹ in orõe. Nihilomin⁹ tamen ibi ꝯpetentius ⁊ fructuoſius Tum qꝛ ibi ẽ frequenter corpus chriſti continue / aut hora miſſe ad min⁹ Rõ ne cuius quelibet ecclã excellit templũ precioſiſſimũ ſalomonis in quo nũꝙ̃ tantum bonũ fuit Et patrocinia coꝝ que loco ſac° deſeruiũt. qꝛ frequenti⁹ ꝓ apud ſe tumulatis orant Qꝫ bonum ſit ſepeliri in loco ſacro. ⁊ int̃ bonos. Exemplũ jheronimi nos inſtruit Qui (vt ſcribit Euſebius eius diſcipul⁹ in ſecũda ep'la ad Damaſium portueñ epm̃) circa vite finem manibꝫ in celum erectis. ⁊ intuens frẽs dixit Precipio vobis filij dilectiſſimi (ꝑ v̾tutem ⁊ nomen dñi noſtri ihesu xp̃i) vt corp⁹ meum cũ diſſo lutum fuerit in terra ꝓpe p̃ſepe dñi ihesu chriſti nudum ſepelia tis / vt illud ferat ſecum rediens / qđ veniens apportauit Tũ q̇a corꝑa que ibi ſepeliũt̃ liberant̃ mag̃ a vexationib⁹ demonũ. qꝛ vt dicit Ambro⁹ Jn ſepulturis xp̃ianoꝝ requies eſt defũctoꝝ xij^a q. 2ª Aurum. vbi ſcꝫ minus vexantur a ſpiritib⁹ immũdis ca dauera coꝝ / vt dicit glõ. j. inquietantur ne demones ſumant il la corꝑa Probabile enim eſt ꝙ demones non ita audeant acce dere ad hũc locũ ſacꝝ / ſicut ad alium non ſacꝝ. ꝓpter terrorem quẽ incutit eis locus ſcũs Geñ. xxviij°. Qꝫ terribil' ẽ inq̇t iacob loc⁹ iſte quod verũ eſt p̃cipue de demonib⁹. Angeli enim ſãcti locum talem ſcũm magis frequentãt. que eſt dom⁹ dei. Unde in huius rei argumentũ Jacob Geñ vbi ſupra vidit ãgelos đi aſcendentes ⁊ deſcendentes in loco: qui đr bethel. j. dom⁹ dei. Jpſi autem ſunt: qui ſꝑ neceſſarij ſunt nobis: vt igitur cuilibet

xp̄iano congrue iuxta ſtatus ⁊ religionis exigentiam de ſepul‑
tura ꝓuideat/diſponere decet domū ſuā q2 morietᷣ ⁊ nō viuet.

¶ Cella xxiiij.

Diſcipulus in xxiiij introduct⁹ cellam in x̄ mo‑
rem. In eius primo latere quedam vidit mo‑
numenta eleuata. ⁊ exteri⁹ ꝑornata ſuꝑ ſepul‑
chra cōia mortuoꝝ. In ſcd̄o vero latere vidit
fieri pluā miracl'a circa mortuoꝝ corpa. quia
ſurdis audit⁹. cecis viſus. ⁊ hmōi dari vide‑
bantᷣ miro mō. In 3° latere ſumm⁹ pontifex cum cetu cardina‑
liū epoꝝ ⁊ ecclāſticoꝝ plurimoꝝ p̄latoꝝ/corpa aliquoꝝ extra‑
here. ⁊ in vaſis aureis p̄cioſiſqꝫ ponere canonizare ⁊ diuulgare
videbātᷣ. In quarto latere multitudo hōim ad corpa mortuo‑
rū reliquiaſꝫ ſiue etiam mēbra ꝯfluere videbatᷣ. oſculādo/vene‑
rando ⁊ orōnes ibi fūdendo. Ex his picturis ſm̄ p̄ceptorē hētᷣ
qualiter varia ornamēta ꝑ diuerſos homines circa monumēta
exercētᷣ: que ⁊ gl'a que dā viuentiū/⁊ mortuoꝝ eſſe videtᷣ/ab e‑
is tūc ordinata viuētib⁹ ¶ Pri^m latus. ¶ Quare ñ incōgrue
queri poteſt vtrū ꝯmendabile ſit glām appetere: Rñdeo dicē‑
dū ꝙ glām ſeu bonam famā appetere ꝯtingit dupl'r. Priō ex ꝑ‑
uato amore/⁊ ꝑ reſpcūm ad ſeipſum. hoc eſt ad ꝓpriū honorē
ſeu ꝯmodū/⁊ hoc eſt ſuꝑborū ⁊ cupidorum. Alio° ꝑ reſpcū ad
deū. ita ꝙ quis in deo velit laudari/⁊ gl'ificari ad ipſius honorē
ꝓximiqꝫ edificationem. ⁊ ꝓpter iuſticie debitum adimplendū
vn⁹quiſꝫ enim tenetᷣ deo ꝯſciām puram. ⁊ ꝓximo bonū exēplū
ſicut in ecclāſtico ſcriptū eſt. vnicuiqꝫ mādauit de⁹ de ꝓxio ſuo
vbi rurſus p̄cipitᷣ. Curā habe de bono nōie. Vñ math. v. dic^t
magiſter vitatis. Sic luceat lux vrā corā hōib⁹ vt videant opa
vrā bō. ⁊ gl'ificēt patrē vrm̄ qui in cel' eſt. Sic ñ velle dēm⁹ lauda‑
ri in nobis. ſꝫ in deo. iux̄ illud pſ. In dño laudabitᷣ aiā mea. ſ.
vt ſi quid boni in nobis eſt/vel fuit: hoc deo attribuatᷣ. Et quē‑
admodū reꝓborum augetᷣ dāpnatio dū eoꝝ exempl' ⁊ docum̄‑
tis iniquis/viatores ad peccādum trahūtᷣ. Sic btōrum auget^r